

Υπόθεση C-650/23 [Hembesler]¹

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

31 Οκτωβρίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Landesgericht Korneuburg (Αυστρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Αυγούστου 2023

Εκκαλούσα (εναγομένη πρωτοδίκως):

E EAD

Εφεσίβλητος (ενάγων πρωτοδίκως):

DW

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

LANDESGERICHT KORNEUBURG (πρωτοδικείο Korneuburg, Αυστρία)

ΔΙΑΤΑΞΗ

Στην υπόθεση του ενάγοντος **D***** W******* [παραλειπόμενα] κατά της εναγομένης **E***** EAD** [παραλειπόμενα] για ποσό **400 ευρώ, [παραλειπόμενα]**, κατόπιν έφεσης την οποία άσκησε η εναγομένη κατά της αποφάσεως του Bezirksgericht Schwechat (ειρηνοδικείο Schwechat, Αυστρία) της 27ης Μαρτίου 2023, 1 C 253/20x-48, το Landesgericht Korneuburg (πρωτοδικείο Korneuburg), ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο [παραλειπόμενα], εξέδωσε την ακόλουθη διάταξη κεκλεισμένων των θυρών:

[I] Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν το άρθρο 7, παράγραφος 1, το άρθρο 4, παράγραφος 3, και το άρθρο 2, στοιχείο 1', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού

¹ Η υπό κρίση υπόθεση περιγράφεται με επινοημένο όνομα το οποίο δεν αντιστοιχεί σε πραγματικό όνομα διαδίκου.

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (κανονισμός για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών), την έννοια ότι ο πραγματικός αερομεταφορέας υποχρεούται να αποζημιώσει επιβάτη οσάκις, στο πλαίσιο οργανωμένου ταξιδιού, επιβάτης έχει επιβεβαιωμένη κράτηση μέσω ταξιδιωτικού πράκτορα σε πτήση μετ' επιστροφής· ο ταξιδιωτικός πράκτορας γνωστοποίησε στον επιβάτη, την παραμονή της προγραμματισμένης πτήσης (επιστροφής), ότι η προγραμματισμένη πτήση άλλαξε λόγω αλλαγής του αριθμού πτήσης, της ώρας πτήσης και του τελικού προορισμού· ως εκ τούτου, ο επιβάτης δεν εμφανίστηκε προς επιβίβαση για την πτήση για την οποία είχε γίνει αρχικά κράτηση υπό τους όρους του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού· ωστόσο, η πτήση για την οποία είχε γίνει αρχικά κράτηση πραγματοποιήθηκε όπως είχε προγραμματιστεί· ο δε αερομεταφορέας θα είχε μεταφέρει τον επιβάτη εάν αυτός είχε εμφανιστεί προς επιβίβαση υπό τους όρους του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού;»

II. Αναστέλλει τη διαδικασία μέχρι την έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ:

Ιστορικό:

Ο ενάγων είχε προβεί σε κράτηση οργανωμένου ταξιδιού μέσω του ταξιδιωτικού πράκτορα T***** GmbH, το οποίο περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, πτήση (επιστροφής) από το Ηράκλειο (HER, Ελλάδα) προς το Linz (LNZ, Αυστρία). Ο ταξιδιωτικός πράκτορας απέστειλε στον επιβάτη στοιχείο το οποίο επιβεβαίωνε την κράτηση για την πτήση (επιστροφής) BUC 8739 / H6 8739 την οποία θα πραγματοποιούσε η εναγομένη στις 29 Σεπτεμβρίου 2019 από το Ηράκλειο προς το Linz με ώρα αναχώρησης 18:00 και ώρα άφιξης 20:00.

Στις 28 Σεπτεμβρίου 2019, ο ταξιδιωτικός πράκτορας γνωστοποίησε στον επιβάτη ότι η προγραμματισμένη πτήση επιστροφής είχε αλλάξει και ότι η αναχώρηση από το Ηράκλειο δεν θα γινόταν όπως αναγραφόταν στα ταξιδιωτικά έγγραφα, αλλά αντιθέτως με την πτήση A3 7327, με αναχώρηση στις 29 Σεπτεμβρίου 2019 στις 23:30, με τελικό προορισμό τη Βιέννη-Schwechat (VIE, Αυστρία). Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η εν λόγω γνωστοποίηση προκλήθηκε από οποιαδήποτε ενέργεια του πραγματικού αερομεταφορέα.

Η εναγομένη είναι εταιρία ναυλωμένων πτήσεων και, ως τέτοια, δεν πραγματοποιεί κρατήσεις πτήσεων ανεξάρτητα· είναι μέλος της Διεθνούς Ένωσης Αεροπορικών Μεταφορών (IATA). Περίπου 24 ώρες πριν από την αναχώρηση,

έλαβε κατάλογο επιβατών με τα ονοματεπώνυμα όλων των επιβατών που επρόκειτο να μεταφερθούν· ο ταξιδιωτικός πράκτορας δεν της παρέσχε λοιπά στοιχεία επικοινωνίας. Το όνομα του ενάγοντος δεν εμφανιζόταν στον εν λόγω κατάλογο επιβατών. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2019, η εναγομένη πραγματοποίησε την πτήση BUC 8739 / H6 8739 κατ' ουσίαν σύμφωνα με τον προγραμματισμό.

Λόγω της γνωστοποίησης του ταξιδιωτικού πράκτορα της 28ης Σεπτεμβρίου 2019, ο επιβάτης δεν παρουσιάστηκε την επόμενη ημέρα στον έλεγχο εισιτηρίων για την πτήση BUC 8739 / H6 8739. Εάν είχε προσέλθει εγκαίρως προς επιβίβαση και είχε προσκομίσει αποδεικτικό της κράτησής του, η εναγομένη θα τον είχε μολαταύτα μεταφέρει με την επίμαχη πτήση.

Το δρομολόγιο μεταξύ Ηρακλείου και Linz υπερβαίνει τα 1.500 χιλιόμετρα, αλλά δεν υπερβαίνει τα 3.500 χιλιόμετρα.

Η διαφορά της κύριας δίκης:

Βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004 (στο εξής: κανονισμός για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών), ο **ενάγων** ζήτησε την καταβολή αποζημίωσης ύψους 400 ευρώ, πλέον τόκων, και προέβαλε, κατά το μέρος που ενδιαφέρει την κατ' έφεση δίκη, τα εξής: Οι αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν από τον ταξιδιωτικό πράκτορα πρέπει να καταλογιστούν στον πραγματικό αερομεταφορέα. Εφόσον επιτρέπεται στον ταξιδιωτικό πράκτορα να εκδίδει εισιτήριο επ' ονόματι της εναγομένης, δεν μπορεί να ισχύει κάτι διαφορετικό για κάθε μεταγενέστερη αλλαγή της κράτησης. Όταν επιβάτης πληροφορείται ότι γίνεται μεταφορά της κράτησής του από μία πτήση σε άλλη, δεν μπορεί να του προσαφθεί ότι δεν παρουσιάστηκε στον έλεγχο εισιτηρίων για την πτήση για την οποία είχε γίνει αρχικά κράτηση. Μάλιστα, λόγω της εκ των προτέρων πραγματοποιηθείσας τροποποίησης της κράτησής θα του αρνούνταν την επιβίβαση παρά τη θέλησή του. Πρόκειται, επομένως, εν τέλει, για άρνηση επιβίβασης για την οποία δικαιούται αποζημίωση.

Η **εναγομένη** αντέκρουνσε την αγωγή, ζήτησε την απόρριψή της και ισχυρίστηκε – πάντοτε κατά το μέρος που ενδιαφέρει την κατ' έφεση δίκη – ότι η επίμαχη πτήση πραγματοποιήθηκε εν πολλοίσι σύμφωνα με τον προγραμματισμό. Η τροποποίηση της κράτησης του ενάγοντος από τον ταξιδιωτικό πράκτορα πραγματοποιήθηκε χωρίς συνεννόηση με αυτήν. Η εν λόγω τροποποίηση κράτησης δεν συνιστά «άρνηση επιβίβασης» καταλογιστέα στον αερομεταφορέα. Επίσης, ο ενάγων δεν μπορεί να διεκδικήσει αποζημίωση λόγω μη έγκαιρης εμφάνισης στον έλεγχο εισιτηρίων. Εξακολουθούσε να διαθέτει επιβεβαιωμένη κράτηση για την αρχική πτήση, ακόμη και μετά την τροποποίηση της κράτησης, και θα είχε μεταφερθεί εάν είχε εμφανιστεί εγκαίρως προς επιβίβαση.

Με την **εκκαλούμενη απόφαση**, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο καταδίκασε την εναγομένη στην καταβολή 400 ευρώ πλέον τόκων και στη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος. Από νομικής απόψεως, συνόψισε τα πραγματικά περιστατικά της

υποθέσεως που εκτέθηκαν ανωτέρω –ορισμένα από τα οποία ήταν αδιαμφισβήτητα και ορισμένα από τα οποία δεν μπορούσαν πλέον να προσβληθούν με ένδικα μέσα σύμφωνα με το εσωτερικό δικονομικό δίκαιο (άρθρο 501, παράγραφος 1, του αυστριακού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας)– επισημαίνοντας ότι δεν ασκεί επιρροή αν ο αερομεταφορέας ή ο ταξιδιωτικός πράκτορας είχε προβεί στην τροποποίηση της κράτησης. Η τροποποίηση της κράτησης είναι καταλογιστέα στον εναγόμενο αερομεταφορέα και συνιστά άρνηση επιβίβασης. Δεδομένου ότι ο ενάγων ενημερώθηκε από τον ταξιδιωτικό πράκτορα για «αλλαγή της ώρας πτήσης» (στην πράξη, μεταφορά σε άλλη πτήση) και δεδομένου ότι αυτές οι αλλαγές της πτήσης είναι καταλογιστέες στην εναγομένη, το γεγονός ότι δεν παρουσιάστηκε εγκαίρως στον έλεγχο εισιτηρίων δεν θίγει την αξιώση του ενάγοντος η οποία βασίζεται στην άρνηση επιβίβασης. Η εναγομένη δεν προέβαλε συνδρομή σοβαρών λόγων για την άρνηση επιβίβασης κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ι', του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών. Συντρέχει περίπτωση άρνησης επιβίβασης κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, καθόσον ο ενάγων διέθετε επιβεβαιωμένη κράτηση για την επίμαχη πτήση, δεν μπορούσε να απαιτηθεί από αυτόν να παρουσιαστεί εγκαίρως στον έλεγχο εισιτηρίων (λόγω της γνωστοποίησης περί «αλλαγής της ώρας πτήσης») και, κατ' αυτόν τον τρόπο, υπήρξε άρνηση επιβίβασης παρά τη θέλησή του ενώ δεν υπήρχαν και σοβαροί λόγοι για την άρνηση επιβίβασης. Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή αν η εναγομένη έχει άμεση συμβατική σχέση με τον ενάγοντα ή αν μπορεί να παρέμβει στον κατάλογο των επιβατών ή αν μπορεί να μεταφέρει επιβάτες σε άλλη πτήση ή να εκδώσει αεροπορικά εισιτήρια ανεξάρτητα, διότι η εναγομένη μπορεί να διεκδικήσει αποζημίωση από άλλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων των τρίτων, ιδίως από τον ταξιδιωτικό πράκτορα.

Κατά της αποφάσεως αυτής, η εναγομένη άσκησε **έφεση** λόγω εσφαλμένης νομικής εκτιμήσεως, ζητώντας να μεταρρυθμιστεί η εκκαλούμενη απόφαση με σκοπό να απορριφθεί η αγωγή περαιτέρω, όσον αφορά το ζήτημα του καταλογισμού στον αερομεταφορέα της τροποποίησης της κράτησης στην οποία προέβη ο ταξιδιωτικός πράκτορας η οποία θεωρήθηκε «άρνηση επιβίβασης», η εναγομένη ζητεί να υποβληθούν διευκρινιστικά προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι δεν υφίσταται άρνηση επιβίβασης με βάση τα πραγματικά περιστατικά και ότι η τροποποίηση κράτησης εκ μέρους του ταξιδιωτικού πράκτορα δεν μπορεί να της καταλογιστεί.

Ο ενάγων ζητεί να απορριφθεί η έφεση.

Το Landesgericht Korneuburg (πρωτοδικείο Korneuburg) καλείται να αποφανθεί, ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, σε δεύτερο και τελευταίο βαθμό επί της αξιώσεως του ενάγοντος.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος:

Ο ενάγων στηρίζει ρητά την αξίωσή του (προσφάτως) στην «άρνηση επιβίβασης» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών. Σύμφωνα με τον νομικό ορισμό του άρθρου 2, στοιχείο ι', του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, ως «άρνηση επιβίβασης» νοείται η άρνηση να μεταφερθούν σε μια πτήση επιβάτες, μολονότι εμφανίσθηκαν προς επιβίβαση υπό τους όρους του άρθρου 3, παράγραφος 2, εκτός εάν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να μην τους επιτραπεί η επιβίβαση, όπως λόγοι υγείας, ασφάλειας της πτήσης ή αεροπορικής ασφάλειας, ή έλλειψης επαρκών ταξιδιωτικών εγγράφων. Η έννοια της «άρνησης επιβίβασης» καλύπτει όχι μόνον την άρνηση επιβιβάσεως που οφείλεται σε υπεράριθμες κρατήσεις αλλά και την άρνηση επιβιβάσεως για άλλους λόγους (απόφαση C-22/11).

Επομένως, η περίσταση της «άρνησης επιβίβασης» περιλαμβάνει τα ακόλουθα τέσσερα στοιχεία, τα οποία πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά:

- άρνηση επιβίβασης παρά τη θέληση του επιβάτη·
- ύπαρξη επιβεβαιωμένης κράτησης για την πτήση·
- έγκαιρη εμφάνιση στον έλεγχο εισιτηρίων, και
- μη συνδρομή σοβαρού λόγου για την άρνηση επιβίβασης [παραλειπόμενα].

Σε περίπτωση «άρνησης επιβίβασης», ο πραγματικός αερομεταφορέας πρέπει να καταβάλει αποζημίωση στον επιβάτη κατά το άρθρο 7 του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών (άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού).

Κατά πάγια νομολογία, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έχει κρίνει ότι η προϋπόθεση της έγκαιρης εμφάνισης προς επιβίβαση μπορεί να μη ληφθεί υπόψη και ότι, συντρέχει περίπτωση πλημμελούς εκπληρώσεως παροχής λόγω άρνησης επιβίβασης (εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις περί επιβεβαιωμένης κράτησης και μη συνδρομής σοβαρών λόγων για την άρνηση επιβίβασης), οσάκις στον επιβάτη έχει ήδη γνωστοποιηθεί προηγουμένως, ορθώς ή μη, ότι δεν θα μεταφερθεί με την πτήση για την οποία είχε γίνει κράτηση ή ότι η πτήση αυτή δεν θα πραγματοποιηθεί [«αναμενόμενη άρνηση επιβίβασης» Landesgericht Korneuburg (πρωτοδικείο Korneuburg) 22 R 332/21 k· 22 R 118/22s· 22 R 120/23m· 22 R 343/21 b· RIS-Justiz RK00000040] [παραλειπόμενα]. Αφενός, η εμφάνιση του επιβάτη για πτήση για την οποία έχει λάβει γνωστοποίηση εκ των προτέρων ότι δεν θα μεταφερθεί με αυτή την πτήση θα συνιστούσε μια άσκοπη τυπική πράξη· αφετέρου, η εμφάνιση του επιβάτη (πιθανώς εννοείται: στην αρχική πτήση που συνδέεται με τη γέννηση της αξίωσης) σε περίπτωση τροποποίησης της κράτησης κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών δεν αποτελεί επακριβώς προϋπόθεση για την εφαρμογή του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών [βλ. Amtsgericht Bremen (ειρηνοδικείο Βρέμης, Γερμανία) 18 C 73/10] [παραλειπόμενα].

Με την απόφασή του στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-146/20, C-188/20, C-196/20 και C-270/20, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών έχει την έννοια ότι ο επιβάτης έχει «επιβεβαιωμένη κράτηση», κατά τη διάταξη αυτή, όταν ο ταξιδιωτικός πράκτορας παρέχει στον εν λόγω επιβάτη, με τον οποίο συνδέεται συμβατικώς, «άλλο στοιχείο» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού, το οποίο αποτελεί υπόσχεση για μεταφορά του με πτήση που καθορίζεται επακριβώς, με αναφορά του τόπου αναχώρησης και άφιξης, της ώρας αναχώρησης και άφιξης καθώς και του αριθμού πτήσης, τούτο δε ακόμη και στην περίπτωση που ο ταξιδιωτικός πράκτορας δεν έχει λάβει επιβεβαίωση από τον οικείο αερομεταφορέα σχετικά με τις ώρες αναχώρησης και άφιξης της πτήσης. Στο σκεπτικό του, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι πλείονες διατάξεις του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών δεν διακρίνουν μεταξύ ταξιδιωτικού πράκτορα και αερομεταφορέα. Επιπλέον, εάν γινόταν δεκτό ότι μια κράτηση μπορεί να επιβεβαιωθεί μόνον από τον αερομεταφορέα, με αποτέλεσμα ο επιβάτης να επιβαρύνεται με την ευθύνη της επαλήθευσης των πληροφοριών που παρέχει ο ταξιδιωτικός πράκτορας, τούτο θα ήταν αντίθετο προς τον σκοπό της εξασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, ο οποίος καθορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού. Πράγματι, σκοπός του κανονισμού αυτού είναι να αναλάβει ο αερομεταφορέας τον κίνδυνο να παράσχουν οι ταξιδιωτικοί πράκτορες, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους, ανακριβείς πληροφορίες στους επιβάτες. Εντός αυτού του πλαισίου, ο επιβάτης δεν συμμετέχει στη σχέση μεταξύ του αερομεταφορέα και του ταξιδιωτικού πράκτορα και δεν είναι δυνατόν να απαιτείται από αυτόν να αποκτά σχετικές πληροφορίες (απόφαση του Δικαστηρίου, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-146/20, C-188/20, C-196/20 και C-270/20, σκέψεις 47 επ.).

Στην υπό κρίση υπόθεση, τίθεται το ζήτημα των ορίων του καταλογισμού των δηλώσεων του ταξιδιωτικού πράκτορα στον αερομεταφορέα. Αντιθέτως προς ό, τι συμβαίνει στις υποθέσεις C-188/20 και C-196/20, εάν δεν απαιτείται να εκτιμηθεί η έκδοση στοιχείου κράτησης από ταξιδιωτικό πράκτορα, αλλά η περίπτωση «αναμενόμενης άρνησης επιβίβασης», η παραπομπή στο άρθρο 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού δεν είναι προφανής.

Κατά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οι ίδιες εκτιμήσεις με εκείνες που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 47 επ. της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Δεκεμβρίου 2021 (C-146/20, C-188/20, C-196/20 και C-270/20) συνηγορούν υπέρ της ευθύνης του αερομεταφορέα, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υπόθεσης, για πράξεις και δηλώσεις του ταξιδιωτικού πράκτορα, ακόμη και αν ο αερομεταφορέας ήταν σε θέση να αποδείξει ότι, μολαταύτα, θα είχε μεταφέρει τον επιβάτη, εάν είχε παρουσιαστεί εγκαίρως στον έλεγχο εισιτηρίων.

Παρόμοιο ερώτημα είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως του Landgericht Düsseldorf (πρωτοδικείου Ντίσελντορφ, Γερμανία)

της 20ής Ιουλίου 2020 (ΔΕΕ C-365/20). Το ερώτημα που υποβλήθηκε σε εκείνη την υπόθεση, αν συνιστά άρνηση επιβίβασης κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, και του άρθρου 2, στοιχείο ι', του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, η μεταφορά των κρατήσεων επιβατών – λίγες ημέρες πριν από την προγραμματισμένη αναχώρηση – σε άλλη πτήση από τον ταξιδιωτικό πράκτορα, με τον οποίο οι επιβάτες έχουν συνάψει σύμβαση οργανωμένου ταξιδίου, όταν ο ταξιδιωτικός πράκτορας είχε προηγουμένως επιβεβαιώσει στους επιβάτες κατά τρόπο δεσμευτικό συγκεκριμένη πτήση, καθορισμένη ως προς τον τόπο αναχώρησης και άφιξης, την ώρα αναχώρησης και άφιξης και τον αριθμό πτήσης, παρέμεινε αναπάντητο, κατά μείζονα λόγο διότι η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο. Σε εκείνη την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, το Landgericht Düsseldorf (πρωτοδικείο Ντίσελντορφ) ήδη ορθώς διατηρούσε αμφιβολίες ως προς το αν «μεταφορά της κράτησης» από τον ταξιδιωτικό πράκτορα, με τον οποίο ο επιβάτης είχε προβεί σε κράτηση οργανωμένου ταξιδίου, και όχι από την αεροπορική εταιρία, συνιστούσε επίσης περίπτωση «άρνησης επιβίβασης». Προς αποσαφήνιση εξέθεσε ότι, θα μπορούσε να συνηγορεί κατά μιας τέτοιας ερμηνείας, το γεγονός ότι, ενδεχομένως, ο πραγματικός αερομεταφορέας δεν έχει καμία δυνατότητα επιρροής στη μεταφορά της κράτησης από τον ταξιδιωτικό πράκτορα (επί παραδείγματι, όταν ο ταξιδιωτικός πράκτορας προβαίνει σε μεταφορά κράτησης, διότι πρέπει να μεταφέρει μεγαλύτερο αριθμό επιβατών στο πλαίσιο οργανωμένου ταξιδίου σε σχέση με τις θέσεις για τις οποίες έχει γίνει κράτηση στην αεροπορική εταιρία). Το γεγονός αυτό θα μπορούσε να συνηγορήσει στο να μη θεωρηθεί ο αερομεταφορέας υπεύθυνος για τη συμπεριφορά του ταξιδιωτικού πράκτορα, ο οποίος δεν υπόκεινταν στις οδηγίες του. Αφετέρου, σε περίπτωση μεταφοράς (νέας κράτησης), ο επιβάτης οργανωμένου αεροπορικού ταξιδίου συνήθως δεν είναι σε θέση να ελέγξει ποιος πράγματι διενήργησε την αλλαγή, εάν δε λάβει σχετική ενημέρωση, αλλά μόνον του γνωστοποιείται ότι πρόκειται να πραγματοποιηθεί μεταφορά της κράτησης. Τούτο θα μπορούσε να συνηγορεί υπέρ του να μην αντιμετωπίζονται οι μεταφορές κρατήσεων από τρίτους, όπως ο ταξιδιωτικός πράκτορας, με διαφορετικό τρόπο από τις μεταφορές κρατήσεων που πραγματοποιούνται από τον ίδιο τον αερομεταφορέα. Τέλος, δυνάμει του άρθρου 13 του κανονισμού, η αεροπορική εταιρία έχει τη δυνατότητα να αξιώσει αποζημίωση από τον ταξιδιωτικό πράκτορα δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.

Η εξέταση του προδικαστικού ερώτηματος είναι αναγκαία για το δευτεροβάθμιο δικαστήριο προκειμένου να μπορέσει να αποφανθεί οριστικά επί της εφέσεως. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως του Δικαστηρίου στο προδικαστικό ερώτημα, η αξιώση αποζημίωσης του ενάγοντος είναι βάσιμη και η έφεση της εναγομένης πρέπει να απορριφθεί. Αντιθέτως, αν το Δικαστήριο απαντήσει αρνητικά στο προδικαστικό ερώτημα, ο ενάγων δεν δικαιούται αποζημίωση, επομένως δε, πρέπει να γίνει δεκτή η έφεση της εναγομένης και να μεταρρυθμιστεί η πρωτόδικη απόφαση με σκοπό να απορριφθεί η αγωγή.

[παραλειπόμενα].

Landesgericht Korneuburg (πρωτοδικείο Korneuburg), 22ο τμήμα

Korneuburg, 22 Αυγούστου 2023

[παραλειπόμενα]

ΕΓΡΑΦΟΕΠΙΔΙΑΖ